

Arrest

nr. 70 320 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 mei 1976 te Serrekunda. U bent van Soninke origine en bent moslim. U bent opgegroeid in Serrekunda, waar u opgevoed werd door de eerste vrouw van uw vader. Uw eigen moeder overleed bij uw geboorte. U volgde een ingenieursopleiding in Serrekunda, maar na deze opleiding ging u aan de slag in het bouwbedrijf van uw vader. Uw vader wilde niet dat u zou gaan werken voor de overheid. Begin 2010 kwam uw vader om in een auto-ongeval toen hij op weg was naar zijn geboortedorp. De dood van uw vader was vervolgens de

oorzaak van heel wat familieproblemen. Volgens de familie van uw vader had u geen recht op een deel van de erfenis omdat uw moeder nooit zou getrouwd zijn met uw vader. Zelfs het appartement waarin u woonde werd eigendom van uw jongere halfbroer. Deze halfbroer wilde ook dat u voor hem zou werken in de winkel van uw vader, hoewel u tot dan toe steeds zelf de touwtjes in handen had in deze winkel. U weigerde om op het aanbod in te gaan van uw jongere broer, en besloot om een andere job te zoeken. Zo belandde u uiteindelijk in een restaurant waarvan de eigenaar een Nederlander was, (R.) genaamd. U begon als hulpje in de keuken, werd kelner en werd uiteindelijk manager van het restaurant. Vanaf augustus 2010 werkte u in het restaurant. Op een dag vroeg de eigenaar (R.) u mee naar zijn woning omdat hij hulp nodig had om wat meubels te installeren. In zijn woning bekende (R.) dat hij u heel erg mocht en dat hij een relatie met u wou beginnen. U was verrast en vroeg wat bedenktijd. Wat later in oktober 2010 werd u na een incident met uw halfbroer uit uw appartement gezet. U legde uit aan (R.) wat er gebeurd was en hij stelde voor dat u bij hem kon intrekken wat u vervolgens ook deed. Jullie deden heel wat dingen samen en begonnen een relatie. Niemand was op de hoogte van jullie relatie. Acht maanden later, op 3 juni 2011, werd (R.) tegengehouden in zijn wagen omdat hij marihuana aan het roken was. Toen agenten zijn wagen doorzochten, vonden ze eveneens enkele compromitterende foto's van jullie beiden. (R.) werd hierop opgepakt, en enkele agenten kwamen naar het restaurant omdat ze op zoek naar u waren. Een van de werknemers van het restaurant verwittigde u per sms dat de politie op zoek naar u was, en dat ze foto's in de wagen van (R.) hadden gevonden. U was op dat moment inkopen aan het doen voor het restaurant, en besloot om snel wat geld op te gaan halen in de woning van (R.), en naar een vriend (A.) te gaan, die in Lamin woonde. U legde hem uit wat er gebeurd was en u kon gedurende achttien dagen bij hem verblijven. (A.) zei dat u het land moest verlaten en bracht u in contact met een smokkelaar, (Ro.). Op 21 juni 2011 verliet u Gambia en kwam u met de hulp van de smokkelaar naar België, waar u de volgende dag asiel aanvraag bij de Belgische asielinstaties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Er dient met name vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde "vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade", met name uw beweerde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Wanneer u gevraagd wordt op welke leeftijd u zich aangetrokken voelde tot mannen, antwoordt u dat u vòòr (R.) nog nooit gevoelens heeft gehad voor andere mannen, en dat (R.) de eerste was (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U voegt eraan toe dat het in het begin wat vreemd was maar dat u het nadien gewoon werd (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Wanneer u gevraagd wordt vanaf wanneer u met zekerheid wist dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, antwoordt u dat dat in oktober of december 2010 moet geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U geeft verder aan dat u zich hiervoor niet zou kunnen inbeelden een relatie te hebben met een man en dat u hiervoor nooit gevoelens heeft gehad voor andere mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U beweert met andere woorden eind 2010 ontdekt te hebben dat u homoseksueel zou zijn nadat u (R.) ontmoet zou hebben en nadat hij tegenover u bekende dat hij een relatie met u wou beginnen. Wanneer de interviewer hier verder op ingaat, en vraagt of u zichzelf als homoseksueel beschouwt, antwoordt u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Vervolgens wordt gevraagd wat u toen voelde op het moment dat u zeker wist dat u homoseksueel was, waarop u aangeeft dat je met een meisje al na twee dagen problemen hebt, en dat de stress in een homorelatie veel lager is (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Het is opmerkelijk dat u in uw antwoord op deze laatste vraag naar uw eerdere relaties met meisjes lijkt te refereren in de zin dat u aangeeft met vrouwen meer zorgen te hebben in een relatie dan dat dit met mannen het geval zou zijn, en dat de spanning in een homoseksuele relatie minder zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Verder kunnen hierbij nog twee opmerkingen gemaakt worden. Het is ten eerste vreemd dat u geen gevoelens voor mannen vermeldt als factor waarom u zich plotseling tot mannen aangetrokken voelde, en ten tweede is het opmerkelijk dat u geen enkele gevoelens van angst of vertwijfeling ter sprake brengt bij de late ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, hoewel u toch in een maatschappij leefde die homoseksualiteit niet echt toelicht. Het lijkt alsof u uw homoseksuele geaardheid, na jarenlang een normale heteroseksuele relatie te hebben gehad - u verklaart immers vòòr (R.) een drie jaar durende relatie te hebben gehad met een Gambiaanse vrouw, maar dat deze laatste het moeilijk had met het feit dat u geen geld meer had na de problemen met uw familie (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15) - , gewoon aanvaardde wat toch enigszins vreemd is gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Het feit dat u trouwens aanhaalt dat in een homoseksuele relatie de stress veel lager is (zie gehoorverslag CGVS, p. 16), is opmerkelijk in het licht

van de strafbaarstelling ervan in Gambia, aangezien kan aangenomen worden dat het verboden karakter ervan ook heel wat stress met zich meebrengt.

Aangezien u aanhaalt dat u vòòr (R.) nooit homoseksuele gevoelens heeft gekend, en dat (R.) bijgevolg een belangrijke rol speelde in de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, is het opmerkelijk dat - wanneer u de vraag gesteld wordt waarom u een relatie met (R.) bent begonnen - u als antwoord geeft dat u tegen (R.) zei dat u erover zou nadenken, maar dat hij uw salaris verdubbelde en toen u vervolgens problemen kreeg met uw halfbroer, hij u troostte en dat u bij hem kon intrekken (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Vervolgens vraagt de interviewer wanneer u dan een relatie met (R.) begon waarop u antwoordt dat dat vanaf het moment was dat u bij hem introk en dat u bij hem sliep (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is ook hier weer vreemd dat wanneer u gevraagd wordt waarom u een relatie met (R.) begon, u hoegenaamd geen gevoelens ter sprake brengt ten opzichte van (R.), maar dat u integendeel verwijst naar louter materiële zaken en aangeeft dat hij uw salaris verdubbelde en dat hij u opving nadat u problemen had met uw broer. Dit antwoord komt niet doorleefd over, zeker gezien uw bewering dat uw ontmoeting met (R.) toch een cruciale rol speelde bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid. Wat later tijdens het gehoor wordt u daarom nogmaals gevraagd waarom u uiteindelijk besloot een relatie met (R.) te beginnen, waarop u antwoordt dat hij de eerste persoon was die u als man vroeg om een relatie te beginnen, dat hij iedere dag heel vriendelijk was, dat hij u promoveerde, en dat u daarom bij hem bleef en dat jullie samen begonnen te slapen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U voegt er nog aan toe dat (R.) zijn tijd nam en dat hij u niet dwong (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Ook hier vermeldt u in uw antwoord geen enkel gevoel dat u zou hebben gehad voor (R.), waardoor uw antwoord hoegenaamd niet doorleefd overkomt. Het is slechts wanneer de interviewer u uitdrukkelijk vraagt of u ook gevoelens had voor (R.), dat u hierop bevestigend antwoordt (zie gehoorverslag CGVS, p.15), wat niet heel overtuigend overkomt aangezien u eerder tijdens het gehoor al twee maal de vraag werd gesteld waarom u een relatie met (R.) bent begonnen. Uw verklaringen betreffende de beleving en ontdekking van uw homoseksuele geaardheid komen dan ook niet doorleefd en overtuigend over.

Voorts kunt u niet overtuigen wat uw beweerde relatie met (R.) betreft. Volgens uw verklaringen tijdens het gehoor bent u beginnen werken in het restaurant van (R.) in augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ongeveer anderhalve maand later vroeg (R.) u mee naar zijn woning om wat meubels te installeren, en diezelfde dag bekende (R.) dat hij u heel erg mocht, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). In oktober 2010 trok u bij (R.) in en zouden jullie een relatie begonnen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U geeft aan dat (R.) van Nederland afkomstig is, maar u weet niet van waar in Nederland precies (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Op de vraag of u zijn familie kent, antwoordt u zijn broer en zijn moeder, maar hun namen kent u echter niet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U kent evenmin het beroep van de broer van (R.) (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd naar de vader van (R.), verklaart u dat u hem niet kent of er niets over weet, en dat u het (R.) nooit gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaart ook dat (R.) nooit terug naar Nederland ging, maar u heeft geen idee waarom hij dit niet deed (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U weet evenmin of (R.) al dan niet gestudeerd heeft in Nederland (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Verder geeft u aan dat er regelmatig Nederlandse vrienden van (R.) op bezoek kwamen in Gambia en dat zij de enige personen waren die op de hoogte waren van jullie relatie (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd naar de namen van de vrienden van (R.), beweert u merkwaardig genoeg u slechts één naam te herinneren, met name (P.) (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U weet niet of (R.) al dan niet eerdere Gambiaanse mannelijke partners heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het meest frappant is echter het feit dat u geen idee heeft waar (R.) momenteel is. U verklaart dat uw vriend (A.) u verteld heeft dat (R.) op borg zou zijn vrijgelaten, en dat hij Gambia verlaten zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Later tijdens het gehoor geeft u aan dat (R.) misschien in Nederland of Senegal is (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd of u geen contactgegevens heeft van (R.)s familie in Nederland, of het e-mailadres van (R.) zelf, beweert u dat u zich het e-mailadres van zijn familie niet meer kan herinneren en dat u het e-mailadres van (R.) niet meer kent (zie gehoorverslag CGVS, p.16), wat niet heel erg overtuigend overkomt. U slaagt er derhalve niet in om uw beweerde relatie met (R.) aannemelijk te maken tijdens het gehoor. Gezien uw bewering dat u een 8 maanden durende relatie had met (R.), ook nog op het moment dat u Gambia moest verlaten, en dat hij ook de man was die u uw ware geaardheid had laten ontdekken, is het niet aannemelijk dat u plots niets meer van hem weet of blijkbaar niets meer van hem tracht/kan te weten komen.

Verder weet u niet te overtuigen wat betreft de leefwereld van homoseksuelen, noch wat de wetgeving in verband met homoseksualiteit betreft in uw land van herkomst. Zo verklaart u geen andere homoseksuele mannen te kennen in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.17). U kent evenmin ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.18). U geeft wel aan dat er veel toeristen naar Gambia komen die wel eens een relatie hebben met Gambianen, maar zoals eerder gezegd kent u geen homoseksuele landgenoten (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of u

homoseksuelen kent in uw land van herkomst die problemen hebben gekend omwille van hun seksuele geaardheid, zegt u nogal vaag dat u er wel al over heeft gehoord maar dat u deze personen niet persoonlijk kent (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of u dan een concreet voorbeeld kan geven van zulke personen die problemen hebben gehad, antwoordt u ontwijkend dat het met veel mensen gebeurt (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Vervolgens vraagt de interviewer of je in Gambia veroordeeld kan worden omwille van homoseksualiteit, waarop u antwoordt dat ze je naar de gevangenis kunnen nemen, en dat je voor de rechtbank geen kans maakt (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of er dan een wetsartikel of wet bestaat die homoseksualiteit verbiedt, verklaart u dat ze je levenslang kunnen opsluiten, dat ze je zullen doden, en dat niemand nog zal weten waar de betreffende persoon zal zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er nochtans een wetsartikel in het Gambiaanse strafwetboek bestaat dat homoseksualiteit bestraft met een gevangenisstraf van 14 jaar (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dat u niet op de hoogte bent van het exacte wetsartikel dat zulk gedrag bestraft, is nog te begrijpen, maar dat u niet weet welke straf u riskeert in uw land van herkomst omwille van uw homoseksuele geaardheid is toch merkwaardig. Van iemand die beweert zijn land te zijn ontvlucht omwille van zijn seksuele geaardheid, mag toch verwacht worden beter op de hoogte te zijn van de mogelijke straffen die hij riskeert in zijn land van herkomst. Op de vraag of u weet of de Belgische wetgeving homoseksualiteit toelaat, antwoordt u dat u niet zoveel over de Belgische wetten weet, en dat er blijkbaar een aantal dingen zijn die niet zijn toegelaten in België, zoals drugsdealen, en dat u zulke zaken niet wil doen (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Ook dit is een merkwaardig antwoord aangezien hieruit afgeleid kan worden dat u zich nog niet geïnformeerd zou hebben of homoseksualiteit al dan niet toegelaten is in België, terwijl dit toch de reden zou zijn waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht, en waarom u asiel heeft aangevraagd in België. Derhalve weet u niet te overtuigen betreffende uw kennis van het homoseksuele milieu in uw land van herkomst, noch betreffende de mogelijke gevolgen van dergelijk gesteld gedrag.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te stellen dat u er niet in slaagt de oorzaak van uw problemen in uw land van herkomst, uw homoseksuele geaardheid, aannemelijk te maken. Daarenboven kunnen er nog enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende uw asielrelaas. Zo verklaart u in eerste instantie tijdens het gehoor dat uw familie niet op de hoogte was van uw homoseksualiteit, zelfs niet nadat u het land heeft moeten ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U beweert zelfs dat uw familie niet weet dat u in het buitenland bent (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Op het einde van het gehoor geeft de interviewer echter aan dat in de brief, die uw vriend (A.) heeft geschreven en u per post heeft bezorgd, en die u op het CGVS heeft overhandigd, staat vermeld dat uw broer zelf de politie wil helpen om u te zoeken, waarop u verklaart dat uw jongere broer u nog steeds zoekt na de familieproblemen die jullie hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Vervolgens wordt er gevraagd of uw familie weet dat u gezocht wordt door de politie, waarop u verklaart dat ze het inderdaad hebben gehoord maar dat ze niet weten waar u zich bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Wanneer u dan gevraagd wordt of uw familie weet waarom u gezocht wordt door de politie, antwoordt u bevestigend dat uw familie hiervan inderdaad op de hoogte is (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Nochtans had u eerder tijdens het gehoor aangegeven dat uw familie hoegenaamd niet op de hoogte was van de oorzaak van uw problemen, namelijk uw homoseksualiteit. Het zijn dergelijke inconsistente verklaringen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Tot slot legt u nog enkele documenten voor op het Commissariaat-generaal. Zo legt u uw Gambiaanse identiteitskaart voor, net als uw Gambiaanse 'voters card', maar uw nationaliteit of identiteit worden in deze niet in twijfel getrokken. Verder legt u een brief voor van uw vriend (A.), samen met de enveloppe waarin deze werd opgestuurd vanuit Gambia. Naast de beperkte bewijswaarde van een dergelijke brief, kan ook, zoals reeds eerder vermeld, opgemerkt worden dat bepaalde passages in deze brief initieel niet overeenkomen met enkele verklaringen van u tijdens het gehoor. Zo geeft u tijdens het gehoor eerst aan dat uw familie niet op de hoogte was van uw homoseksualiteit, zelfs na uw vlucht, maar wanneer u erop gewezen wordt dat in de brief vermeld staat dat zelfs uw broer de politie helpt zoeken naar u, verklaart u plots dat uw familie wel op de hoogte is van de reden waarom u gezocht wordt door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en p.19). Deze brief wijzigt bijgevolg niets aan de hierboven gemaakte opmerkingen. U legt eveneens twee internetartikelen voor met betrekking tot de algemene situatie van homoseksuelen in Gambia, en meerbepaald met betrekking tot de mening van de Gambiaanse president over homoseksualiteit. Aangezien deze artikelen de algemene situatie voor homoseksuelen in uw land van herkomst kaderen, en deze niets over uw beweerde persoonlijke problemen zeggen, veranderen ook deze internetartikelen niets aan de eerder gemaakte vaststellingen. Tenslotte legt u nog een oproepingsbevel van de Gambiaanse politie voor waarin vermeld staat dat u zich moet gaan aanmelden bij het politiebureau te Kotu. Naast het feit dat het om een geschreven oproepingsbevel gaat, waardoor het officiële karakter van deze brief enigszins in twijfel kan worden getrokken, is het opmerkelijk dat u zelf op het einde van het gehoor aanhaalt dat de politie een brief heeft achtergelaten in het restaurant, maar dat het meisje dat er werkte, het niet wil of kan geven aan uw vriend (A.), omdat

u het document zou moeten tekenen, en dat u daarom het document niet heeft kunnen bemachtigen (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Het is dan ook wel heel erg vreemd dat u amper twee dagen na de dag van het gehoor deze oproepingsbrief plots wel aan het CGVS kan overmaken (zie administratief dossier), terwijl u op de dag van het gehoor nog zelf heeft aangegeven dat het niet mogelijk was om het desbetreffende document in uw bezit te krijgen. Dit vermeende oproepingsbevel kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. De convocatie vermeldt trouwens ook niet de aard van de wetsovertreding die u zou begaan hebben, wat op zich ook al merkwaardig is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Hij verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) inzake artikel 3 EVRM omtrent de bewijslevering van het risico op een onterende behandeling en citeert een passage aangaande het verbod op homoseksualiteit in het reisadvies over Gambia van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking van 4 april 2011. Verzoeker stelt dat hij bij terugkeer het gevaar loopt opgepakt te worden door de ordediensten om dan een lange gevangenisstraf uit te zitten, temeer daar er een opsporingsbevel tegen hem is uitgegeven. Hij benadrukt dat hij de convocatie heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij wordt opgeroepen om te verschijnen bij de politiediensten. Verzoeker merkt op dat hij tijdens het gehoor had meegedeeld dat het moeilijk zou zijn om dit document in België te bezorgen doch dat hij zijn vriend in Gambia heeft kunnen overtuigen een kopie te nemen van het document en het hem via fax over te maken. De commissaris-generaal is er volgens verzoeker niet in geslaagd om conform de vaste rechtspraak van het EHRM het begin van bewijs te weerleggen. Hij wijst op het feit dat hij tevens een document heeft kunnen verkrijgen waaruit blijkt dat er een procedure tegen hem is opgestart voor de rechtbank, dat de zaak tegen hem werd aangespannen wegens schending van artikels van het Strafwetboek en dat de beschuldiging luidt als volgt: “*Case of indecent practices between males*”. Verzoeker stelt dat hij effectief wordt beschuldigd intieme betrekkingen te hebben gehad met iemand van hetzelfde geslacht. Hij verwijst naar artikels betreffende het verbod op homoseksualiteit in Gambia waaruit volgens hem blijkt dat de president van Gambia heeft bevolen dat homoseksuelen vierentwintig uur de tijd krijgen om Gambia te verlaten. Zelfs buitenlandse toeristen kunnen volgens verzoeker veroordeeld worden wanneer ze in het publiek hun geaardheid tonen. Hij verwijst te deze naar een artikel waarbij een Nederlandse man schuldig werd bevonden aan homoseksualiteit. Gelet op deze informatie betoogt verzoeker dat de negatieve beslissing een schending inhoudt van het artikel 3 EVRM.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde

overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Verzoeker gaat in het verzoekschrift volledig voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt omdat (i) er fundamentele bedenkingen kunnen worden gemaakt bij zijn verklaringen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, (ii) verzoeker geen overtuigende verklaringen aflegde over zijn relatie met Ruben, omdat hij hoofdzakelijk materiële redenen opgaf om een relatie te beginnen en (iii) hij geen overtuigende verklaringen aflegde wat betreft de leefwereld van homoseksuelen noch wat betreft de wetgeving in verband met homoseksualiteit in zijn land van herkomst als in België, zijn toevluchtsoord. Verzoeker beperkt zich tot de bewering dat hij als homoseksueel zal worden opgepakt door de ordediensten, wat geenszins de geloofwaardigheid van zijn verklaringen kan herstellen.

Waar verzoeker verwijst naar het reisadvies van Gambia, merkt verweerder terecht op dat een dergelijk document geenszins de geloofwaardigheid voor wat betreft verzoekers seksuele geaardheid kan herstellen.

Wat betreft het opsporingsbevel van de politie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, wordt verweerder bijgetreden door de Raad waar hij opmerkt dat dit document uitgebreid is besproken in de bestreden beslissing. Hieromtrent is opgemerkt dat het om een handgeschreven oproepingsbevel gaat, wat het officiële karakter van dit document ondermijnt. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn verhoor voor het CGVS dat de politie de brief had achtergelaten in het restaurant waar hij werkte, maar dat het meisje dat er werkte, het niet wilde of kon geven aan zijn vriend (A.), omdat verzoeker het document moest ondertekenen. Om die reden zou verzoeker het document niet kunnen bemachtigen (gehoor CGVS, p.20), zodat het erg merkwaardig is dat verzoeker dit document twee dagen na het gehoor op het CGVS wel kon overmaken aan het CGVS. Aan dit stuk kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Inzake het document, gevoegd bij het verzoekschrift, waaruit blijkt dat er een procedure tegen hem is opgestart voor de rechtbank dient te worden opgemerkt dat het dateert van 4 juli 2011 en dus voor het verhoor bij het CGVS plaatsvond. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor geen melding gemaakt van het bestaan van dit document. Bovendien geeft verzoeker in zijn verzoekschrift geen reden waarom hij dit document niet eerder zou hebben kunnen neerleggen, gezien het feit dat dit document werd opgesteld vooraleer het verhoor plaatsvond. Tevens wordt dit document in faxkopie bijgebracht zodat er evenmin authenticiteitswaarde aan kan worden verleend aangezien dergelijke documenten eenvoudig door middel van knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd. Daarenboven wordt dit document omwille van het hoger vastgestelde niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

De verwijzing naar artikels met betrekking tot de algemene situatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden seksuele geaardheid en relaas, alsook de elementen in het dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS